

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Politikai áldozat.

Pécs, 1899. december 20.

Apponyi Albert gróf hirhede nyílt levelében azzal okolta meg a kvótakérdésben eddig vallott elveinek megtagadását s a kvótaemeléshez való hozzájárulását, hogy ez az emelés elfogadható alapot képez a tisztességes békekötésre, a mely Ausztria parlamentáris hozzájárulásával, nem pedig az osztrák alkotmány 14. §-án alapuló ingatag intézkedésekkel válik befejezetté, mert csak a parlamenti uton keresztül vitt kiegyezés folytán szűnik meg minden emberi előrelátás szerint az osztrák közgazdasági tényezők harca is a mi érdekeink ellen.

Közgazdaságunknak ekkép elért nyugalma — így folytatja tovább Apponyi — az az eredmény, a melyért a javaslatba hozott kvótaemelést elfogadni nemcsak lehet, hanem — midőn e javakat másként nem biztosíthatjuk -- kell is; mert ez, tisztán a nemzet anyagi érdekeinek szempontjából, többet ér az országnak, mint az áldozat, melyet a magasabb kvóta elvállalásával hoz; az a megtakarítás pedig, melyet az eddigi kvóta megtartásával elérhetnénk, nem nyújtana kárpótlást a gazdasági harc áldozataiért.

Hasonlóképp nyilatkozott Széll Kálmán is december 13-ki beszédében, mikor be-

ismerte, hogy az az áldozat, a melyet a javaslat a kiszámított percentuális eredményen fölül *politikai motívumokból* az országra rá akar róni, súlyos áldozat, de az összes kérdések megoldásának és elintézésének érdekében és azon nagy érdekekből, melyek Magyarország gazdasági és pénzügyi életét ehhez fűzik, mást tanácsolni nem tudna.

Ime tehát Apponyi is, Széll Kálmán is a kvótafölemelés elfogadását olyan politikai áldozatnak mondják, a melynek nyomán az egész gazdasági harc békés megoldást fog nyerni, mert ez rá fogja bérni az osztrák alkotmányos képviselőket, hogy az összes kiegyezési javaslatokat parlamentáris uton intézze el s így egész gazdasági berendezkedésünk a 14. §. ingatag talajáról az alkotmányos törvényhozás által szentesített kétoldalú szerződés biztos alapjára lesz áthelyezve.

Nos, a fejlemények nagyon hamar kimutatták, hogy Magyarország vezérlő politikusainak ez a reménykedése nem volt egyéb hiu ábrándnál, amely vagy az államférfiúi éleslátásnak teljes hiányáról tesz ellenőkből szomorú bizonyosságot, vagy kijelentéseiket egyszerű ürügykereső frázisokká devalválja.

Mert az a politikai áldozat, melyet az osztrákok megengesztelése fejében s a gazdasági harcnak az összes kiegyezési

kérdések parlamenti elintézése által bekövetkezendő megszüntetése reményében az országra fölkényszerítettek, a politikai helyzetet egy árnyalattal sem tisztázta s a kiegyezést Ausztriában egy lépéssel sem vitte közelebb a parlamenti elintézés felé.

Nemcsak a 14. §. alapján már életbe léptetett kiegyezési javaslatok parlamenti elfogadásáról nem lehetett szó a Reichsrathban, de az átutalási javaslatra nézve is a 14. §-nak törvényellenes alkalmazása vált szükségessé s mindezek betetőzéséül még az a Magyarországra nézve igazán szegénytelen állapot is bekövetkezett, hogy a tőlünk igazságtalan módon kiperéselt áldozatra, a 3%-os kvótafölemelésre nézve sem nyerhettük ki az osztrák parlamenttől a kegyes elfogadó nyilatkozatot.

Ott vagyunk tehát ma is, ahol voltunk akkor, mikor még nem léptünk az oktalan önfeláldozás sikamlós lejtőjére. Az osztrák parlament, minden bezsebelt hadisarc dacára, még egyetlen kiegyezési javaslatot sem szentesített, a kvóta megint csak uralkodói döntéssel lesz csak megállapítható, a gazdasági élet halálharc pedig tovább folyik még nagyobb elszántsággal, még nagyobb elkeseredéssel, mint eddig.

Azok a politikai okok, a melyek irányadó politikusainkat a nemzet igazságtalan megsarcolására vezették, csak a mi helyzetünket tették rosszabbá anélkül, hogy a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Beteg lázban.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mikor most legutóbb boldogult Szelmann Győző temetésén volt a »Pécsi Dalárda«, Hoffer Károly a hátam mögött jött Niedermayerrel beszélgetve. A beszélgetésből véletlenül meghallottam, amint Hoffer mondja:

— Meglátja, most megint egy quartettje megy a dalárdának. Csak nemrég temették el Bész Gyulát (bass II.), most itt van Szelmann Győző (bass I.), még egy tenor I. és tenor II. hamarosan fog menni. Én ezt már régóta figyelem meg a dalárdánál és mindenkor bevált még.

Most, amikor súlyos betegen fekszem, önkéntelenül is eszembe jutnak Hoffer e szavai és elgondolom: hátha én egészitem ki majd e quartettet.

Azt szokták mondani: az éhes lud kucoricáról álmodik. És ha minden tekintetben nem is, de majdnem így jártam én is, mert egyik nyugtalan éjszakámban álomban ott jártam a másvilágon, ahol legelső dolgom volt a dalárdába fölmenni, mert úgy hallottam, valami nagy dalárversenyre készülnek és azért csalogatják el erről a világról a dalárdistákat, hogy azokkal erősítsék meg tulvilági dalárdájukat.

Mikor a próbaterelem ajtajához értem,

megálltam hallgatozni és csakhamar meggyőződtem, hogy jó helyen járok. Egész tisztán megtudtam különböztetni a különben is erős férfikarból Pernstein hatalmas baritonját és Buzagits mély basszusát. Azt is meghallottam, hogy a férfikart zongora és harmonium kísérettel adják elő. De alig hallgatóztam pár percig, midőn a hátam mögött lépteket hallok és nemsokára karon fog az öreg Kozáry bácsi és bevezet a terembe. Kozáry bácsi minden más bemutatás helyett elkialtotta magát:

— Tenoristát hozok!!

Erre Wachauer bácsi letette a dirigáló pálcát és valamennyien az ajtó felé néztek.

Wachauer bácsi azonnal megismert; kezet nyújtott tehát és bemutatott a többi dalárdistának.

Sok volt köztük az ismerős, de még több az ismeretlen. Az ismerős énekesek között a legutóbb elhunyt két tagon kívül ott láttam Thaller Gusztávot, ifj. Kisasszony Józsefet és — csak később vettem észre — a zongora előtt az öreg Simacsek bácsi ült, a harmoniumot pedig Rzimeg Vencel kezelte.

A szokásos bemutatás után Wachauer bácsi, mint karmester, végig énekeltetett velem egy skálát.

(A feleségem följjedt álmából és odasietett ágyamhoz.)

— Az Istenre kérek apuskám, ne énekelj éjnek idején, hisz fölkelte a gyermekeket.

Semmi felelet, a helyett kevés vártatra álomban mintegy folytatásképp halkán mondom:

— Most vigyázzunk, a karmester már jelt adott!

Egynehány perc múlva pedig, mint a legtisztább harang csengett föl: Szerettek, szerettek, akkor is még

(Erre már a kis leányom is felébredt és sirva kért, hogy ne énekeljek, mert ő nem tud aludni.)

A feleségem most már tisztában volt azzal, hogy lázban énekelek. Odaült az ágyam mellé és a kendővel törölte le homlokomról az izzadtságot.

De nem sokáig tartott, midőn egész pianóban, mint a lehellet, folytattam: aludni ment apánk, anyánk.

— Mit mondott a papa, édes mama? — kérdi a kis leány.

— Azt mondta, hogy aludjál édesem, majd ő is alszik.

— De mondd neki, hogy ne énekeljen többet, mert a publi sem tud aludni.

— Jó édes, majd megmondom neki, csak te aludjál szépen! — És e szavakkal kezdi altatni a kis leányt.

A kis leány már-már elalszik, amidőn ismét lehelletszerűen hangzik fel: imádkozom érted — imádkozom érted . . .

— Mi az? — kérdi a kis leány. De feleletet sem adhatott még reá az édes anyja, mikor folytatásképp teljes erőből elénekeltem: imádkozom érted! Óh-h-h-h!!! Érted!

Aztán ismét elhalóan érted, érted, . . . itt egészen elhallgattam. A feleségem letörölte

célba vett eredményt, a békés kiegyezést s gazdasági viszonyainknak bár ránk nézve éppen nem ideális, de legalább szilárd és állandó rendezését biztosíthatták volna.

S ezek után igazán dajkamesébe illő naivitás kellene annak a kormánypárti okoskodásnak az elfogadásához, hogy a magyar parlamentnek mégis meg kell szavaznia a kvótafelelőlést, mert akkor az osztrákok belátnák, hogy hasztalan reménykednek magasabb kvótában, többet nem érhetnek el; továbbá, mert a magyar parlament által megszavazott kvótaemeléssel szemben az osztrák parlament nem vonakodnék az átutalási eljárást s a többi kiegyezési javaslatot megszavazni; végül, mert az osztrák képviselők megnyugtathatnák választóikat a magyar részről megszavazott 3% emeléssel s rábírhathatják őket arra, hogy többet ne követeljenek.

Hát ugyan ki hallott valaha olyat, hogy ha két alkudozó fél közül az egyik már kötelezőleg megajánlott bizonyos összeget, de a másik többet követel: akkor a semmivel sem kötelezett követelő legyen kénytelen leszállni a megkötött ígérethez ajánlatához s nem megfordítva?

Ami pedig azt a naiv állítást illeti, hogy az osztrák parlament meghatva a mi nagylelkű kötelező ígéretünk által, hajlandónak fog mutatkozni ezt a kiegyezési javaslatok elfogadásával rekompenzálni: erre nézve elég utalnunk a Reichsrath magatartására, a melylyel még kvótaemelési ajánlatunk elfogadására sem volt rábírható, nehogy még rekompenzáció adására gondolna.

Hanem igenis lesz még nagyobb fölfordulás, még szenvedélyesebb gyűlölet és élesebb gazdasági harc ellenünk és méltán, mert joggal fognak az osztrákok minket azzal vádolni, hogy a 14. §-sal üzött törvénytelen és alkotmányellenes visszahomlokot, melyről csak úgy, csorgott az izzadság.

Édes apicám, mi a bajod? — Rosszul vagy? Tán hívassam el az orvost?

Semmi felelet. Erős, hosszú lélekzetvétel után egy rövid: jó éjt uraim! Aztán fölbredtem.

Mintha kő esett volna le feleségem szívről, úgy örült neki, hogy fölbredtem.

— Hála Isten, csak hogy fölbredtél! Nem tudtam elgondolni, hogy miért énekelsz? Ugye nehezedre esett?

Felelet helyett egy erős köhögési roham fogott el, mely majd félóraig eltartott.

— Ugy kértelek, hogy ne énekelj, tudtam, hogy ez nem tesz jót most neked. De hiába, csak nem hallgattál a szavamra. — Itt van, igyál egy csöpp tejet, tán alább hagy a köhögés.

Szegény feleségem hiába beszélt, nem hallottam én a köhögés közben semmit.

Mikor aztán a köhögés megszűnt, elmondotta a feleségem az egészet úgy ahogy történt és ekkor én is homályosan emlékeztem, hogy lázamban a tulvilágon próbán voltam a dalárdában.

De talán átkom is volt ez, mert utóbbi időben — épen megrongált egészségem miatt — nem mentem el sem a próbákra, sem az előadásra.

Most már mindegy, akár én egészitem ki a quartettet, akár más, egy próbán már jelen voltam. Ha pedig fölgyógyulok, első teendőm lesz elmerüni a dalárdapróbákra, nehogy hasonló álmaim legyenek.

Addig is kérem a dalárdát, legyen elnéző irántam.

Tenor I.

élésekre mi kényszerítettük kormányukat, mikor az átutalási eljárásra, tehát az osztrák államkincstár állandó megterhelésére a 14. §. alkalmazását nemcsak elfogadtuk, hanem egyenesen megköveteltük s ezért a törvény alapján álló kormányukat helyének elhagyására kényszerítettük, csak azért, hogy olyan kormány vehesse át ott az ügyek vezetését, amely a 14. §. törvénytelen alkalmazásától sem riad vissza.

Ime ilyen eredményre vezet a mi kormányunk és támogatói által följánlott politikai áldozat! Gazdasági békekötés helyett még szenvedélyesebb harc nemcsak a gazdasági téren, hanem politikai és közjogi kérdésekben is, még pedig az utóbbiakban sokkal nagyobb joggal, mint az előbbiben.

Beszámoló a karácsonyi vásárról.

Pécs, 1899. dec. 20.

A pécsi jótékony nőegylet ma teszi közzé vasárnap a Tornacsarnokban a szegények karácsonyfája javára rendezett karácsonyi vásárról a beszámolót. E beszámoló a következő:

Babákat küldtek a vásárra:

Sauska nővérek, Bedő Mari, Opris Angi, Hetey Katinka, Luizer Margit, Nendvich Vilma, Mende Ella, Luts Mariska, Hegedüs Margit, Kovácsfi Bella, Pachner Angi, Szikorszky nővérek, Rök Janka, Rihmer Margit, Sey Kornélia, Czirer Mariánne, Lauber Margit, Zsolnay Stephi, Horváth Mici, Etzer Ilona, Holics Juliska, Gosztonyi Gyula, Engel Olga, Loewy Mártha, Razgha Ilona, Fekete Irma, Bencze Bözsike, Dávid Ilonka, Bergman Böske, Kaltnecker Ilona, Obetko Gyula.

A vásárhoz adományokkal járultak:

Léderer Manó és neje, Krasznay Mihályné, özv. Rudischné, Bauer Zoltánné, Koszér Jánosné, Modly Béláné, Köhn Katica, Tauszig Ármin, Günszberger Lajos, Wertheimer I., Scherber János, Schaffer N.-né, Pollák Irma, özv. Szemákné, özvegy Johanné, Schreiber Antalné, Fischer Ferencné, Uilmann Károlyné, Sauska nővérek, Bencze Sándorné, Kovácsits Antalné, Krászonyi Ferencné, Stern Károlyné, Dorozslai Lajosné, Májerszky József, Scholz Gyuláné, Daempff Imréné, Ludvig Károlyné, Jobst Lászlóné, Duka Achillné, Kindl Ferencné, Mutschenbacherné, Erreth Anna, Angyal Béláné;

Vittenbarth N., Francsics főhadnagy, Szabó N., Benczeleitner, Nick A. K., Rátkovics Ferencné, Weiller Sarolta, Zsulovits Mihályné, Razgha Katalin, Zsolnay Imréné, Beretvás Sándorné, Vanis Sándor, Grosz Antal (Üszögh), Vitzli N., Kráusz Jenőné, Tötössy Béláné, Bayer Ferenc, Piátsek Gyuláné, Steinbach Mórné, Marx Nándorné, Kelnér Józsefné, özv. Förster Béláné, Hinka Lászlóné, Graumann Gusztávné, Szommer Gyuláné, Littke Józsefné, Wieszner Rajmárné, Kráusz Ignác, Johann Béláné, Hirschfeld S., Saághy Ferencné, Czirer Elekné, Lauber Rezsőné, Horváth Istvánné, Központi tejszarnok, Teleki Zsigmondné, Mende Lajosné.

Matyasovszky Jakabné, Zsolnay Vilmosné, Dulánszky Márián, Országh Lajos, Aidinger Jánosné, Tauszig Ármin, Ruzsovics Józsefné, Zsolnay Miklós, Zsolnay Vilmos, Csigó Jánosné, Rök Gyuláné, Böhm Carolina, Friedl Károlyné, Weber Ferencné, Auber Gyula, Schönwald Imre, Szántó Gyuláné, Zsiga László, özv. Jankovits Gyuláné, Pollák Soma, Dobszay Antal, Walter Antal, Siptár Lajosné, Szautter Gusztávné, Károly Ignác, Paunz Adolf, Paunz Gábor, Spitzer Jakab, Söffér Andor, Geltsch és Graef, Alt és Böm, Salamon Józsefné, Wolheim Spitzer, Reinfeld Imre, Mándi Béla.

Villányi utoda (uj Pest), Hoffmann La-

josné, Geiger Dezsőné, Szikorszky Juliska, Ján. Engel Gyuláné, Csigó Kálmánné, Hirschfeld Samuné, Nendvich, Csató Gyula (Villány), Nádas Kálmán, Kriszt Jánosné, Egry Béláné, vadászársaság, Erreth Jánosné, Varga Nagy István, Pinter Józsefné, Káldor E., Mándi Samu, Matuskovits Istvánné, Engeszer Miklós, Schmith Antal, dr. Jellasich Károly, Frigyes főher. uradalma, Sável Kálmánné, Schwabach Zs., Hinka Lászlóné, Jobst Béláné, Bodó Aladárné, Scholz Gyuláné, Herbert Jánosné, Deutsch Kornélné, Laipzig, Kukovits M. Krausz Jenőné, Blaskovits Istvánné.

Felülfaettek: Panos ezredes 10 frt, Erreth János kam. eln. 10 frt, Fehérváry Imre br. 10 frt, özv. Fürst Józsefné 10 frt, Mandl Béla 10 frt, Francsics főhadnagy, Matyasovszky Jakabné, Zsolnay Vilmosné, Országh Lajos, Hoffmann Lajosné, Nádas Kálmán, Kukovits M., dr. Jellasits Károly, Szuly 5—5 frtot, Tormay Károly, Rökk Gyuláné 3—3 frtot, Krausz Jenőné, Vaniss Sándor 2—2 frtot, Salamon József, dr. Nick Alajos, dr. Toldi Béla 1—1 frtot.

A jótékony nőegylet hölgyei ez uton is halás köszönetet mondanak a nemes szívű emberbarátok kegyes adományaiért a szegény elhagyatott özvegyek és árvák nevében, a kiknek hő fohászait hallgassa meg a jó Isten és szálljon áldás azokra, kiknek segítségével lehető volt enyhíteni nyomorukon, némi vigaszt nyújtani nekik a vigasz és enyhület szent ünnepére.

Továbbá igen kéri az elnézést és bocsánatot azok részéről, kiknek neve a nagy elfoglaltság miatt esetleg kimaradt a névsorból.

Hirek.

Pécs, 1899. december 20.

Mérgek.

Ezentul a patikában csak akkor adnak mérget, ha recipét hoznak rá az orvostól. Viszont a fegyverkereskedők csak akkor adják el pisztolyaikat, ha korrekt nyugodtságu alakok kéri. Feldult poták nem kapnak.

Szóval hál' Istennek, haladunk.

Most már nem lesz olyan könnyű meghalni; a ki mérget választ, az kénytelen lesz a szerény arzennal, rézoksziddal, vagy más ilyen hozzáférhetőbb méreggel megelégedni.

A ki pedig pisztollyal szereti lőbe lövögetni magát, az előbb mosolyogjon nyájasan és vágjon életvidor arcot a fegyverkereskedő előtt.

... Meg vagyunk győződve róla, hogy a belügyminiszter sem gondolt az öngyilkosságok számának a csökkentésére legújabb rendeletével, a melyet a patikusokhoz és fegyverkereskedőkhöz intézett. Egyszerűen elejét akarta venni annak az igazságtalan vádnak, a mely elfordult tehetetlenségében az eszközt szidja az ok helyett. Nagyon jól tudta, hogy a ki meg akar halni, az meg is találja rá a módot. Oh, a halálba minden zugsból nyílik ajtó.

Ha igaz az, hogy az öngyilkosságok statisztikája gyarapszik — pedig igaz — ennek nem a gyógyszerészek az okai. Valamint, hogy balgaság volna a vivőmestereket szidni a párbajért.

Egy átmeneti kornak szomorú, de mulékony jelenségei ezek. Egy beteges kornak, ennek a csodagyermeknek, a mely külsőben hihetetlen gyors növekvésnek indult, de fejletlen maradt benne a lélek.

Az egykori, jámbor hitben szendergő lelket megölte a tudás és a holttetembe plántálta el a jövő életfilozófiájának csiráját. Most még csak tagadni tudunk és a fegyelmetlen elme nem látván a tagadás határait, könnyű szívvel rombol le mindent, a mi őt ez élethez kötné.

Hiszen elégszer láthatjuk őket, milliószámra tolonganak közöttünk. Könnyörtelenül furják át magukat könyökeikkel a tömegben. Nagyoknak vélik magukat mérhetlen önzésükben és minden másodpercenek le akarják szag-

gatni virágát. Még ha mástól kellene is azt elrabolniok.

Mert csak tagadni tudnak: a jelennek élnek csupán. A megfogható pozitívizmusk. Ugy viselkednek, mint a vasuti utazók, a kik nyugodtan gorombáskodnak a többi utasokkal, mert azzal vigasztalják magukat, hogy ha kiszállnak, úgy sem látják majd egymást soha.

Persze az igazi uriember nem szűnik meg az lenni ott sem, a hol a konvenciók nem kötelezik többé. Valaminthogy az elegánciának nem a külső ruha a kompetens mértéke, hanem a lehéremű, a mely nem látszik.

Dehát ma még az igazi uriemberek vajmi ritkák!

Napirend 1899. december 21-én.

Naptár: csütörtök, dec. 21. — Róm. kath.: Tamás. — Prot: Tamás. — Görög-kel.: (dec 9.) Georgina. — Zsidó: Schob. böjt. — Nap két 7 óra 48 perckor; nyugszik 4 óra 7 perckor. — Hold két 9 óra 19 perckor este; nyugszik 10 óra 28 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilitás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz idő és fagy várható.

Központi választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: Strogoff Mihály utazása.

— **(Személyi hir.)** Salamon József kir. tan. tanfelügyelő ma reggel, az ott megtartandó magánvizsgálatok miatt *Mohácsra* utazott.

— **(A pécsi polgári daloskör)** érdekes Szilveszter-estélyt rendez folyó hó 31-én a Vigadó összes termeiben. Az érdekes estélyre az alábbi humoros s jóízű meghívót bocsátotta ki a rendezőség: »Én alulirott haldokló tizenkilencedik század hanyatló és teljesen végkimerült testi erővel, de szellemi képességeim teljes birtokában, minden rábeszélés és megvesztegetés nélkül, teljesen szabad akaratomból a következő végrendeletet teszem: 1. Lelkemet a jóemlékezetnek és a történelem örök lapjainak szánom, hogy jóemlékezetem örökre fennmaradjon. 2. Fáradt testemet az örök enyészetnek átengedem és óhajtom, hogy ott nyomtalanul megsemmisüljön. 3. Utolsó óhajom, hogy magam köré gyűjthessem még egyszer jóbarátaimat s e célból 1899. évi december hó 31-én, Szilveszter estén a helybeli Vigadó összes termeiben a haldokló század utolsó vacsoráját rendezem, a melyre összes jóbarátaimat és ismerőseimet ezennel tisztelettel meghívom, előre is megjegyzem, hogy betegség vagy elfoglaltság nem fogadtatik el mentő-körülményül a meg nem jelenést illetőleg. Ez utolsó vacsorán a test szilárd és cseppfolyós igényeinek kielégítéséről Hirci Ferenc jóhírű vendéglős gondoskodik, míg a szellemi táplálékok kiszolgálását magamra vállalom s már előre is ígéretet teszek arra nézve, hogy a tulságosan zsiros, vagy nehezen emészthető falatokat mellőzni fogom, minek nagyobb bizonyítékául szolgáljon a következő szilveszteri étlap: 1. Honfidal (ragout-leves) Huber Károly receptje után. 2. Kurucdalok tatármártással. Készítője Káldy Gyula főszakács, felszolgálva harminc darab légvonalmentes, ujonnan kivastalt pincér által. 3. Találka (farsangi fánk). Készítője Holländer Viktor, feltalálják: Barackiz kisasszony és Tészta úr. 4. Tizenöt percnyi szünet, ezalatt fellépte a sang-hai-nang-king-i cs. és kir. udvari énektársaságnak Csing-Ling-Jan-csi udvari karnagy személyes vezetése alatt. Ez előadás-hoz szükséges falakat és a szinpados termet építette Schlauch Imre helybeli műépítész, a pódiumot emelte ifj. Himmel Ferenc, a függönyt széthuzza Rekettyés Pista. 5. Szünet után: Szer a foglajás ellen. Megfőzte Kron Lajos. Beadják Miskuláns Aesop, patyikus, Bürgözdí Jóska zsellér. Tarisznyás Erzsók, Bürgözdí felesége. 6. Csemegéül: A jövő ezredévben, (kétszersült), készítette Lincke Pál, felszolgálja Pató Pál. A fűszert e csemegéhez a helybeli és a nagyvilági felszegviszonyok és borsos körülmények szolgáltatják. 7. Pezsgöül:

Revizió a menyországban. Tutti-frutti két részletben. Tihanyi Károly eredeti ötletei nyomán pancsolta és fűszerezte Vész Albert. Mámort és fejfájást elő nem idéző, krumplicukormentes zamatos keverék bájos és izléses vignéttákkal és pedig: a) Tizenkettős Angelika-pezség a legizlésesebb kiállításban. b) Kétféle (à la Berger, à la Krausz) recipiált mű-bor (pécsi termék.) c) Igen erős Szent-Péter-Ab-szynth. d) Négyféle szimatoló konyak. Az egyes énekszámokat a németből fordította és zongorán kíséri Vész Albert karnagy. Végrendekezés után tánc következik, melyhez a talp alá valót, valamint a műsor közötti zenét Korodi Károly kedvelt zenekara szolgáltatja. Belépődíj személyenként: előre váltott jegy 80 kr., este a pénztárnál 1 frt; pártolótagoknak este a pénztárnál 80 kr. Jegyek előváltathatók Bencenleitner Sándor mindkét cukrászdájában, Schwarc Károly ruhafestő üzletében (Mária-utca 39. sz.) és Gyimóthy Gyula úr kereskedésében (vásártér.) A végrendelet este pont 8 órakor. Bejárat a Percel-utca felől. Ezen végrendeletem kelt helyben, a mostani év jelen hava tegnapi és holnapelőtti s következő napjain. XIX. század s. k.

— **(Köszönő felirat a püspökhöz.)** A legutóbbi városi közgyűlés tudvalevőleg jegyzőkönyvi köszönetet szavazott *Hetyey* Sámuel megyéspüspöknek a jogliceum és tanítóképző kibővítésére tett százezer forintos alapítványáért és a városi szegények és jótékony egyesületek számára küldött 1400 forintos karácsonyi adományáért. A jegyzőkönyvi kivonatot pompás kivitelben ma készítették el s a tanács üdvözlő felirata kíséretében *Majórossy* Imre polgármester legközelebb át fogja adni a megyéspüspöknek.

— **(Szerencsétlenség a bányában.)** Tegnap délben a szabolcsbányai Ferenc József aknában nagy szerencsétlenség történt, mely alkalommal *Kraft* György vágta a szén előntötte. Így nevezik bányász-kifejezéssel azt az esetet, mikor a szénréteg oly laza, hogy hirtelen magától megindul. *Kraft* is magára alá temette a tömör szén s bár társai rögtön segítségére siettek, este fél 8 órakor szabadíthatták csak ki a bányászt, ki akkorára már a szén alatt megfulladt. A hivatalos vizsgálat mezejtése végett *Forray* Valér tb. főszolgabíró és *Trixler* Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utaztak.

— **(Strájk.)** Hogy mi az a strájk, azt tán mondanunk sem kell, hiszen mindenki látott már strájkot, vagy legalább is hallott már róla. Olyan dolog ez, mikor egy csomó munkás elégedetlenkedve fizetésemelést és kevesebb munkaidőt kér. S hogy legyen mivel dokumentálni elégedetlen voltukat, lecsapják a szerszámaikat és kijelentik:

— Nem dolgozunk!

Az a strájk azonban, melyről jelen sorainkban értesítjük a publikumot, legkevésbé sem igényli a hatóság beavatkozását. Olyan lappangó, a nyilvánosság kizárásával folyó strájk ez, mely leginkább a sajtó munkásainak fáj, kik arra volnának hivatva, hogy olvasó közönségüknek, minél több s minél érdekesebb szenzációkkal szolgáljanak.

Azt azonban már bölcs Salamon is megmondta, hogy a bűnőket csak akkor lehet felakasztani, ha kézrekerülnek, következésképpen szenzációt is csak úgy lehet írni, ha megfelelő esemény történik. Nos és ilyen esemény ez a szóban forgó strájk. Abban rejlik a szenzáció, — hogy nincs szenzáció. A zsebmetszők nem találják érdemesnek folytatni a mesterséget, a betörők, mint a medvék téli álmukat alusszák, az öngyilkosok — a jó ég tudja — teljesen kiveszték, mintha minden ember oly pompásan élne e földön, hogy esze

ágában sincs meghalni. A szerelmi drámák, valószínűleg a nagy hidegben befagyott szivek miatt teljesen lemaradtak a napirendről, elsüllyedt hajóról sem kaphatunk hírt, mert befagytak a vizek, a vasuti mozdonyvezetők oly rozszakaratulag óvatossak, hogy a világért sem cselekednének valamelyes vasuti összeütközést, sőt még a mi derék, érdemben megőszült cápánk is, ott alussza téli álmát az *Adria* kéklő hullámai alatt. Szóval a zsebmetszőktől kezdve fölfelé a fiúmei cápáig strájkol minden, mi valamelyes szenzációt szolgáltatathatna. Az egyetlen téli mentsvára a sajtó munkásainak az a bizonyos megfagyott drótostót, meg az a farkasoktól széttépett ablakos sem akar a maga fatornyos hazájából elindulni. Ugyilátszik, hogy a hírlapoknak az ő saját külön, évi rendes ablakos tótjának konvencionális tragédiája annyira megijesztette a derék Janókat, hogy most inkább odahaza majszolják a puliszkát, semhogy utra keljenek szép Magyarország felé s utközben farkas ételül és hírlapi közleményül szolgáljanak. Tehát így vagyunk most ezzel az óriási strájjal, melynek vége kiszámíthatatlanul messze van, s melynek valószínűleg az lesz az eredménye, hogy megirigyelve a strájkolók sorsát a sajtó munkásai is téli álomba merülve strájkolni fognak!

— **(Nincs már baj odakint.)** A napokban megirtuk, hogy a beállott nagy havazások folytán a községi köz- és országutak annyira megromlottak, hogy egy némely községek között a közlekedés teljesen megakadt. Most már azonban mint értesülünk, részben a vármegyének gyors intézkedései, részben a beállott olvadás folytán sikerült az utakat annyira megtisztítani a hótól, hogy a fennakadt közlekedés már akadálytalanul tovább folyik.

— **(Jótekonyság — korcsmában.)** Vettük a következő sorokat: »Tisztelt szerkesztőség! Nagy elismeréssel olvastam b. lapjában a *Schober*-féle vendéglő jótekonyságáról, melynek humanus célja oly szépen teljesült az idén tiz szegény iskolásgyermekek felruházása által. Mondom teljes elismeréssel vagyok a jótekonyság asztaltársaság iránt, de nem helyeslem a módot és helyet, a hol a ruhakiosztási ünnepélyt tartották. És mert úgy olvastam, hogy más ily asztaltársaságok is tartanak majd ruhakiosztási ünnepélyt, hát — ha még nem késő — megírom most kifogásaimat a korcsmákban tartása ellen az ily ünnepélyeknek. Megvallom, furcsán érintett, mikor az első ily ruhakiosztási ünnepélyről írt tudósításban ezt is olvastam: »a városi hatóság képviselőjében és a törvényhatósági bizottság részéről megjelentek stb.« Furcsán érintett, mondom, mert hiába a vendéglő csak vendéglő, hová a ki bemegy, ha szereti a jó bort — s főképen a milyen pompás bora *Schober*nek van — bizony nem ül üres asztal előtt, hanem iszik. És *boros üvegek társaságában képviselni a tekintetes Tanácsot, meg az igen tisztelt városi törvényhatóságot*: ez furcsa egy dolog s épen nem hajtja a vizet a méltóság és a tekintély malmára. De meg azután a korcsma végre is nem csendes hely; ott nem lehet elmélkedni emberi szeretetről akkor, mikor talán épen annyira munkál két vendég fejében a bor, hogy egymást épen nem keresztényi kifejezésekkel dicsérik fejbe. Sem magasztosság, sem méltóság nem járul az ilyen ünnepekhez; már pedig a szegények felségítése nemcsak azért van, hogy meg ne fagyjanak, hanem, hogy tápláljuk bennük a hitet, bizalmat, hogy erőt adjunk nekik a küzdelemre, hogy ha felőnek, ne szoruljanak mások segítségére, hanem maguk szerezzék meg maguknak a minnennapi szükségletet. *Morális. humanus és vallási szempontból tehát inkább ajánlatos, hogy az ily asztaltársasági ruhakiosztási ünnepélyek az iskolákban tartassanak meg.* A jótekonyság asztaltársaság tagjai megjelennek az iskolában; elvégzik a dicsérendő felebaráti

ténykedést s azután — mivel a jól teljesített munka után édes a nyugalom — mehetnek az asztaltársaság vendéglőjébe s ott maguk is áldomást tarthatnak a szép ünnepély örömeire. *De ne tartsák a ruhakiosztási ünnepélyeket korcsmai áldomással egybekötve. S végül még egyet. A városi közgyűlés szabályrendeletet alkotott, hogy tizenöt éven alóli gyermekeknek korcsmákban, vendéglőkben megjelenni tilos. A jótékonyág címe alatt hát ne szegjék meg ezt a szabályrendeletet, főképp a városi tanács képviselői és a közgyűlés tagjainak jelenlétében! Egy figyelmes újságolvasó.*

— **(Betörés fényes nappal.)** Vakmerő betörést követett el valami ismeretlen jómadár a hegyalja-utca egyik házában. *Laki Istvánné lakik ott, ki délben ebédet vitt az urának. Mig ő odajárt, addig valaki felhatolt a ház padlására, onnan egy vésőt hozott le s azzal a bezárt konyhaajtót felfeszítvén, bement a lakásba. A szobában levő szekrényt szintén feltörte s abból egy ezüst órát, tizenöt forint készpénzt és több apróbb tárgyat ellopott. A rendőrség folytatja a nyomozást a vakmerő betörő kilétének kipuhatolása iránt.*

— **(Járványok.)** A téli idény előre haladtával egyre érkeznek a községekből a jelentések, járványos betegségek felléptéről, melyek leginkább a gyermekek sorából szedik áldozataikat. Így Nagy-Pall községben a *bélhagymás*, Baán községben a *vörheny*, Bozsókon a *difteritisz*, Szür községben a *vörheny* megbetegedések oly gyakoriak és nagyszámúak, hogy ennek folytán a járvány tovaterjedésének meggátlása végett az összes iskolákat be kellett zárítani.

— **(A karácsonyi vásár és a polgármester.)** A jótékony nőegyletnek múlt vasárnap a tornacsarnokban a szegények javára rendezett karácsonyi vásárjára *Sável Kálmánné*, egyesületi elnöknő meghívta *Majorossy Imre* polgármestert is, ki a tanács több tagjaival — mint meg is irtuk — jelen is volt a szép ünnepélyen. A polgármester ma levelben üdvözölte *Sável Kálmánnét* a jótékony vásár pompás rendezéseért s a város közönsége nevében is köszönetét és elismerését fejezte ki a buzgó elnöknőnek és a választmányi tagoknak a szegények felségélyezése érdekében folytatott fáradhatatlan munkálkodásukért.

— **(Megtűnt járványok.)** A *Kékesd* községben fellépett vörheny és difteritisz megbetegedések néhány nap óta szünetelnek, úgy, hogy a községi iskolákat is már újra megnyitották.

— **(Nincs víz.)** Hiába volt az egy hétig tartó nagy havazás; hiába a polgármester reménykedése, hogy a nap mosolyogni fog es lesz vizünk. Bizony nincs víz. A legtöbb helyen meg se nyitották a múlt heti közgyűlés előtt kiadott tanácsi hirdetmény dacára a vízvezetékeket; melyeket pedig megnyitottak, most azokat is kezdik elzárni. *Mert hát nincs víz. Azt mondják, hogy a Tettye folyton apad. És még sem tesznek ellene semmit.* A vízvezeték lezárása folytán pedig befagynak a csapok; de befagynak a közutak is és megtörténik nemsokára, hogy az egész városban nem lehet vizet kapni. A nemes Tanács és a hatóság persze ebben nem ludas. Elég, ha konstataja, hogy nincs víz. Mást mit is tehetne?!

— **(A jövő év képviselőválasztói.)** A város központi választmánya holnap

(csütörtökön) délután 3 órakor ülést tart a városházán. Az ülés tárgya lesz a jövő 1900. évre szóló országgyűlési képviselőválasztói névjegyzék véglegesítése.

— **(Tűz egy kastélyban.)** *Eszterházy Miklós* hercegnek Gerényes község határában levő birtokán, melyet *Dóry Ödön* bérel, a napokban tűz ütött ki. A tűz különben egy kocsis vigyázatlansága folytán keletkezett az istállóban s onnan átharapózott a kastély tetjére is, azonban még idejekorán elnyomták, mielőtt a kastélyban nagyobb kárt tett volna. Így is azonban nyolcezer forint kárt okozott a tűz.

— **(Őz helyett medve.)** A pécsi püspökség vaskói erdejében két medvét lőttek minap az uradalom tisztjei. Őz-lesre mentek ki a pagonyba, a hol azonnal felfedezték a mackó talpnyomát, mely messze elhúzódott a rengetegbe. A vadászok egyszerű Lancaster-puskával voltak föllegyverkezve, mert csak őzre számítottak. De a hajtókkal mégis fölverték a százados erdőt s nem is eredménytelenül. Egyik hajlásból nagy dünyögéssel törtetett előre három medveóriás: elül a him, hátul a nősténye s közbül a hatalmas, szürke bundájú boc. A puskások célba vették a fenevadakat, a melyek közül kettőt négy lövéssel leterítették, a kölyök azonban elmenekült. Az elejtett him medvének 285 kgramm a súlya. A vaskóhi rengetegben közelebb nagyszabásn hajtóvadászatot rendeznek a veszedelmes vadakra, melyek valószínűleg nagyon elszaporodtak a vidéken.

— **(A fenyőfák védelme.)** Tudvalevő, hogy karácsonyra egész rendszeresen üzik a fenyőfák lopását, sőt rendszeres kiirtását is, a mi ellen az erdő és kerttulajdonosok is alig tudnak védekezni. Ezért nagyon érdekes, sőt fontos is a belügyminiszternek Pécs sz. kir. város közigazgatási bizottságához intézett rendelete, melyben kimondotta, hogy a város egész területén a fenyő-karácsonyfák eladása és vétele csak azon feltétel alatt legyen eszközölhető, hogy az eladó az eladni szándékolt fenyő karácsonyfák jogos szerzését a községi előjáróság által láttamozott bizonyítványával igazolja. Ezt a rendszabályt bármely város vagy község mint rendőrhatalóság Pécs város példájára életbeléptetheti s mint-hogy tudvalevő, hogy a fenyőfa nemcsak gyönyörű és fölöttebb hasznos, de nagyon drága ültetvény is, nagyon kívánatos volna, hogy ha az összes városok és községek követnék Pécs példáját.

— **(Bevallott hármasság.)** Straszburghban régi gyilkosságnak jöttek nyomára. Egy *Schäffer* nevű Elzaszból származott erdész, a ki nemrég Seine-Inférieure francia departementben halt meg, halála előtt a következő vallomást tette: 1870. év augusztus 8-ikáig francia erdész gyanánt volt alkalmazásban Bitsben. Az időtájt kezdődött a kis erdő ostromzárólása, mely alkalommal bajor katonák néhány darab marhát loptak el tőle a mezőről. E miatt feldühödve, megesküdött, hogy boszut áll az idegeneken. Szerencsétlenségére még aznap egy bajor tisztet szállásoltak be hozzá két közlegényvel. Éjjel, a midőn a katonák fáradtságtól kimerülve mélyen aludtak, a vadász vadászkesével kezében ágyukhoz lopódzott és elvágta torkukat. A három

holttestet pincéjében ásta el. Másnap Belfortba menekült, hová nemsokára utána ment családja is. A meggyilkolt katonák csontvázai, a már kimult gyilkos erdész állítása szerint, még most is felfalálhatók az erdészlak pincéjében.

— **(Véres verekedés Dunaföldváron.)** Örökösen hadi lábbon állanak a dunaföldvári alszegi és felszegi legények egymással és keresve-keresik az alkalmat, hogy összecsap hassanak. Az erős gyűlölet régi eredetű s ez apáról-fiura száll. A napokban ezek az ellenségek egy este olyan verekedést rögtönöztek az utcán, melynek két áldozata is van. Az egyik *Széles István*, a másik pedig *Györki Ferenc*, a kiket véres fővel vittek haza a csataterről. A csendőrség a verekedő legényeket már följelentette a bíróságnak s tőlük 18 drb. botot, 2 kapát, 2 kést és egy revolvert kobozott el, a melyek mint bűnjelek fognak szerepelni.

— **(Zsarolás.)** *Zemplényi Istvánné*, paksi lakosnő szolgálatában állott *Szücs Lajos* cseléd, a ki a napokban erőszakkal behatolt *Zemplényiné és Vigyázó Ignácné* házába, hogy tőlük fenyegetés között pénzt zsaroljon ki. A felbőszült ember ugyanis megöléssel fenyegette a védtelen uri nőt, ha neki rögtön a cselédkönyvét és 100 frtot nem adnak. A csendőrség *Szücs Lajost* letartóztatta, mivel alapos volt a gyanu, hogy fenyegetőzését beváltja.

— **(Feltört prэшáz.)** Kisfalud községben *Kocsis Román*, ottani lakos prэшázát feltörték s onnan elvittek egy szénkénegező fecskendőt, no meg egy csomó élelmiszert és különféle háziesszközt. Hogy a tettesek kik voltak, eddig még nem tudják.

— **(Sikkasztó cigány.)** Ilyen is akad már. Azonban mivel a cigányra nem biznak pénzt, legfeljebb megoltozni való üstöt, ez a mi cigányunk se pénzt sikkasztott. *Elsikkasztotta Deutsch Dömötörné* által neki megjavítás végett átadott üstöt. Történt pedig az eset *Karancson*, hová *Kerpác Rádó*, baáni illetőségű üstfoltozó cigány átment munkát keresni. Talált is, de úgy látszik, oly szépen sikerült megoltoznia az üstöt, hogy beleszeretett és mint a sajátját eladta valakinek és a pénzt természetesen elitta. A sikkasztó cigányt feljelentették a bíróságnak.

— **(Hímen.)** *Wohl Károly*, államvasuti hivatalnok eljegyezte *Spitzer Ellát* Dombóvárot.

— **(Az özvegy kára.)** *Kajdacson* özvegy *Récsai Jánosné* lakásába, mig ő napi munkája után járt, betörték s elvittek onnan több ruhaneműt, egy női órát és egypár fülbevalót. A káros mikor hazatért és lakását kifosztva találta, sietett feljelenteni az esetet, mire a nyomozást megindították. És nemsokára meg is került a tettes egy *Tóth József* nevű napszámos személyében, kinél az ellopott tárgyakat megtalálták. Most a bíróság vegez vele.

— **(Ellopott disztárgyak.)** *Krauser János*, kaposvári lakostól a napokban elloptak különféle disztárgyakat, köztük egy tíz forintos chinaezüst tálcát. A dombóvári vasuti állomáson éppen akkor tartóztattak le két utast, mikor azok Budapest felé utazni s akartak meg; is találták náluk az ellopott disztárgyakat. Azok azonban azt állítják, hogy előttük ismeretlen egyéntől vették a tárgyakat. Most ez irányban folyik tovább a nyomozás.

— **(Olvasóink)** figyelmét felhívjuk özv. *Caflisch* K.-né Király-utcai cukrász üzletére, hol nagy választékban kaphatók kitűnő minőségű cukorkák, thea-sütemények és karácsonyfa díszítések.

— **(Katonai hírek.)** A honvéd állatorvosi tisztviselők tartalékában tartalékos állatorvosokká kineveztettek *Friedländer* Lajos és *Lacher* József, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli egyévi önkéntes állatgyógyászok.

— **(Halálosítás.)** Özv. *Notter* Jánosné, *Viver* Erzsébet, f. hó 19-én nyolcvankét éves korában elhunyt. Temetése f. hó 21-én délután 3 órakor lesz a Batthyányi-u. 7. számú gyászházból a budaikülvárosi temetőbe. Az elhunytat 3 gyermekén kívül számos unokája és kiterjedt rokonsága gyászolja.

— **(A zenekedvelők hangversenye.)** A Pécsi Zenekedvelők Egyesülete tegnap este igen szépen sikerült hangversenyt rendezett a Vigadóban, melylyel csak újólag bebizonyította az egyesület életrevalóságát és azt, hogy Pécs méltán megérdemli a zeneváros elnevezését. A hangversenyt *Osswald* Ferenc, *Hoff* Richárd és *Zoller* Nándor kezdték meg, kik *Bethoven* egyik vonós trióját adták elő s teljesen érvényre juttatták a remek zenei alkotás minden szépségét. Dr. *Benediktné* Ilona lépett ezután a pódiumra, ki ez alkalommal először szerepelt a zenekedvelők egyesületének hangversenyén. Dr. *Benediktné* Ilona *Ruh* Ernő zongorakiséréte mellett néhány remek *Mozart*, *Becker* és *Franz*-féle műdal énekelt el, melyekért a megjelent szépszámú közön-

ség lelkes tapsal jutalmazta. *Füredi* Sándor, a Pécselt megtelepedett ifju hegedű-virtuóz töltötte be a műsor harmadik számát. *Hoff* Richárdnak nagy tudásra valló zenekiséréte mellett *Wieniawsky* Polonaisát és *Seresate* cigánydalait játszotta el oly művésziesen, hogy bátran merjük állítani, hogy az ő hegedűjátéka képezte a tegnapi hangverseny fénypontját. Valóságos szerencse a mi zenevárosunkra, hogy *Füredi* Sándor, ez a nagytehetségű és fényes zene-technikai képzettséggel ellátott fiatal hegedűművész nálunk telepedett le. Majd az egyesület zenekarának hangversenye következett. A zenekar, melyben *Zsolnay* és *Apor* kisasszonyok is közreműködtek, *Grieg* norvég zeneszerző két műdalát és *Meyer* »Rococo Serenad«-ját játszotta el precíz és pompás előadásban, melyért zajos tapsot arattak derék kamara-zenészeink. Ez volt a hangverseny utolsó száma, mely után egy kellemesen eltöltött s igazi műélvezettel teli est emlékével hagyta el közönségünk a Vigadó termeit.

— **(Nagy lopás.)** Szabadszentkirály községben *Beke* Vince ottani lakos házába betörték s onnan a szekrényből ruhákat és félszáz forintot elloptak. A betörőket még eddig nem találták meg.

— **(Norvég zászló Pécselt.)** Ismeretes a norvégoknak az a törekvése, hogy zászlójukból a svédekkel való unió jelét onnét eltávolítani óhajtják. Nagy harc közepette törvényt is hoztak reá, e törvény királyi szentesítést nem nyert. A norvég alkotmány ugyanis azt mondja, ha egy törvényjavaslatot kétszeri

elfogadás után sem szentesít a király, akkor az a harmadszori elfogadás után szentesítés nélkül is törvénynyé válik, II. Oszkár király svéd érzelmű lévén, miért is nem akarta, hogy a norvég nemzeti zászlóból az unió jele eltűnjék. A norvégok nem engedtek. Folyó évi december hó 15-én lépett életbe az új zászlótörvény, a mely szerint a norvég zászlóból az unió jelvénye eltűnt. Hogy a magyarokat megnyire megszerették a Krisztiániában f. é. augusztus havában tartott interparlamentáris konferencia alkalmából a norvégok, annak bizonyosságául szolgál a következő kedves figyelem: *John Lund* a norvég felsőház elnökétől ma egy hosszabb és barátságos levél érkezett *Rónaky* Kálmán dr. Baranyavármegye ülnökéhez, a ki szintén ott volt a fenti konferencia alkalmával. E levélben többi között megköszöni azt a gratulációt, a melyet *Rónaky* Lund leánya eljegyzése alkalmával küldött és egyúttal a levélhez mellékelte egy új norvég zászlót. A zászló nehéz selyemből van készítve a legnagyobb finomsággal: piros alapon fehér-szegélyezett kékkereszt betéttel, mely bizonyára az ott eltöltött kedves napok emlékeül fog szolgálni attól a nemzettől, melynek sorsa a magyarokéhoz annyira hasonlít.

— **(Utóállítás.)** A katonai rendes utóállító bizottság ma reggel 8 órakor utóállítást tartott a Scholz-féle sörházban. Az utóállításon megjelentek: a vármegye részéről *Vadnai* Jenő II-od aljegyző mint helyettes polgári elnök és *Trixler* Rudolf dr. járásorvos. A közöshadsereg részéről *Duralia* őrnagy

Azután mosolygott és elhallgatott. Ha tudnád, mily borzasztóan kellett magamat leküzdeni, hogy ne rohanjak rá és ne fojtsam meg. Nem tettem semmit, nehogy téged még jobban a beszédbe keverjelek. *Zoller*nek nem volt szabad még csak gondolni sem arra, hogy én attól tartok: te . . . és az az orosz nő . . . végül egy személy lesz. Bocsáss meg . . . *Gertrud* . . . én tudom, hogy az nem is lehet . . . de . . . *Gertrud*, mivel ugyis magad jöttél ide . . . ne haragudj, nyugtass meg . . . ki volt az az orosz nő, a ki *Losonczy*nak a Vágy-hoz modellt állott?

Még most is hazudhatott volna, most is elbolondíthatta volna, ha még ereje lett volna hozzá. De nem volt. A szerelem meghalt benne; az a képesség, hogy a boldogságot még érezhette volna, meghalt; a szégyen is meghalt; az egyedüli, ami számára az életet érezhetővé teszi, az a vágy, hogy a nehéz terhet, a melyet oly kínosan vonszol, ledobja magáról.

És le is dobja . . .

— Az nem volt orosz nő, *Bill* — mondja — az a leány, a ki *Losonczy*nak a Vágyhoz modellt állt, az a leány, a ki ő a *Fauszt*-ról hazakisért — én voltam!

Bill egy pillanatig mozdulatlanul állott és nyugtalan, kétségséges pillantásokkal nézett körül. Akkor egy székre hanyatlott és rekedt, alig hallható kiáltással arcát a kezébe temette.

Gertrud nem nézett rá, hanem egyenesen a kijáró ajtó felé indult. Azután karján annak nehéz, hideg kezét érezte, — utána sietett és visszatartotta.

jött hang. Utoljára szemeit erősen *Lydiára* szegezte, azután elment.

— Különös! — mormogta *Anna Mária*. — Láttad azt a pillantást, a melyet *Gertrud* rád vetett? Előtte szokatlan volt, — roppant szokatlan. Attól tartok, ez a lány megőrül. Egész nap olyan rendkívüli a viselkedése. Különös, igazán különös.

HATVANADIK FEJEZET.

Mikor *Gertrud* *Bill* szobájának ajtajához ért, hirtelen, izgatottan kopogott. Először nem kapott választ. A második kopogtatásra *Bill* kurtán azt kérdezte:

— Ki az?

— Én, — kiáltotta.

Bill felnyitotta az ajtót.

— Mit akarsz?

Gertrud azt várta, hogy a szava kemény, a tekintete fenyegető lesz. De a szeme merev s a hangja csak rekedt volt.

Gertrud megijedt, — észrevette, hogy *Bill* még mindig nem tud mindent, nem hisz mindent, — hogy még mindig remél, hogy neki még mindig meg kell valamit ölni benne.

De tovább nem tarthatott. A feszült izgatottságot nem állta tovább, — mindennek tisztán kell közöttük állania.

— Mi történt *Bill*?

— Semmi, csak boszankodtam, felelte s összeráncolt homlokát és szemeit a földre szegezte.

— Ugy, csak boszankodtál?

ténykedést s azután — mivel a jól teljesített munka után édes a nyugalom — mehetnek az asztaltársaság vendéglőjébe s ott maguk is áldomást tarthatnak a szép ünnepély örömeire. *De ne tartsák a ruhakiosztási ünnepélyeket korcsmai áldomással egybekötve. S végül még egyet. A városi közgyűlés szabályrendeletet alkotott, hogy tizenöt éven alóli gyermekeknek korcsmákban, vendéglőkben megjelenni tilos. A jótékonyág címe alatt hát ne szegjék meg ezt a szabályrendeletet, főképp a városi tanács képviselői és a közgyűlés tagjainak jelenlétében! Egy figyelmes újságolvasó.*

— **(Betörés fényes nappal.)** Vakmerő betörést követett el valami ismeretlen jómadár a hegyalja-utca egyik házában. *Laki Istvánné lakik ott, ki délben ebédet vitt az urának. Mig ő odajárt, addig valaki felhatolt a ház padlására, onnan egy vésőt hozott le s azzal a bezárt konyhaajtót felfeszítvén, bement a lakásba. A szobában levő szekrényt szintén feltörte s abból egy ezüst órát, tizenöt forint készpénzt és több apróbb tárgyat ellopott. A rendőrség folytatja a nyomozást a vakmerő betörő kilétének kipuhatolása iránt.*

— **(Járványok.)** A téli idény előre haladtával egyre érkeznek a községekből a jelentések, járványos betegségek felléptéről, melyek leginkább a gyermekek sorából szedik áldozataikat. Így Nagy-Pall községben a *bélhagymás*, Baán községben a *vörheny*, Bozsókon a *difteritisz*, Szür községben a *vörheny* megbetegedések oly gyakoriak és nagyszámuak, hogy ennek folytán a járvány tovaterjedésének meggátlása végett az összes iskolákat be kellett zártni.

— **(A karácsonyi vásár és a polgármester.)** A jótékony nőegyletnek múlt vasárnap a tornacsarnokban a szegények javára rendezett karácsonyi vásárára *Sável Kálmánné*, egyesületi elnöknő meghívta *Majorossy Imre* polgármestert is, ki a tanács több tagjaival — mint meg is irtuk — jelen is volt a szép ünnepélyen. A polgármester ma levelben üdvözölte *Sável Kálmánnét* a jótékony vásár pompás rendezéseért s a város közönsége nevében is köszönetét és elismerését fejezte ki a buzgó elnöknőnek és a választmányi tagoknak a szegények felségélyezése érdekében folytatott fáradhatatlan munkálkodásukért.

— **(Meggzúnt járványok.)** A *Kékesd* községben fellépett vörheny és difteritisz megbetegedések néhány nap óta szünetelnek, úgy, hogy a községi iskolákat is már újra megnyitották.

— **(Nincs viz.)** Hiába volt az egy hétig tartó nagy havazás; hiába a polgármester reménykedése, hogy a nap mosolyogni fog es lesz vizünk. Bizony nincs viz. A legtöbb helyen meg se nyitották a múlt heti közgyűlés előtt kiadott tanácsi hirdetmény dacára a vízvezetékeket; melyeket pedig megnyitottak, most azokat is kezdik elzárni. *Mert hát nincs viz. Azt mondják, hogy a Tettye folyton apad. És még sem tesznek ellene semmit. A vízvezeték lezárása folytán pedig befagynak a csapok; de befagynak a közutak is és megtörténik nemsokára, hogy az egész városban nem lehet vizet kapni. A nemes Tanács és a hatóság persze ebben nem ludas. Elég, ha konstatalja, hogy nincs viz. Mást mit is tehetne?!*

— **(A jövő év képviselőválasztói.)** A város központi választmánya holnap

(csütörtökön) délután 3 órakor ülést tart a városházán. Az ülés tárgya lesz a jövő 1900. évre szóló országgyűlési képviselőválasztói névjegyzék véglegesítése.

— **(Tűz egy kastélyban.)** *Eszterházy Miklós* hercegnek Gerényes község határában levő birtokán, melyet *Döry Ödön* bérel, a napokban tűz ütött ki. A tűz különben egy kocsis vigyázatlansága folytán keletkezett az istállóban s onnan átharapózott a kastély tetjére is, azonban még idejekorán elnyomták, mielőtt a kastélyban nagyobb kárt tett volna. Így is azonban nyolcezer forint kárt okozott a tűz.

— **(Őz helyett medve.)** A pécsi püspökség vaskói erdejében két medvét lőttek minap az uradalom tisztjei. Őz-lesre mentek ki a pagonyba, a hol azonnal felfedezték a mackó talpnyomát, mely messze elhúzódott a rengetegbe. A vadászok egyszerű Lancaster-puskával voltak föllegyverkezve, mert csak őzre számítottak. De a hajtókkal mégis fölverték a százados erdőt s nem is eredménytelenül. Egyik hajlásból nagy dünyögéssel törtetett előre három medveóriás: elül a him, hátul a nősténye s közbül a hatalmas, szürke bundájú boc. A puskások célba vették a fenevadakat, a melyek közül kettőt négy lövéssel leterítették, a kölyök azonban elmenekült. Az elejtett him medvének 285 kgramm a súlya. A vaskóhi rengetegben közelebb nagyszabásn hajtóvadászatot rendeznek a veszedelmes vadakra, melyek valószínűleg nagyon elszaporodtak a vidéken.

— **(A fenyőfák védelme.)** Tudvalevő, hogy karácsonyra egész rendszeresen üzik a fenyőfák lopását, sőt rendszeres kiirtását is, a mi ellen az erdő és kerttulajdonosok is alig tudnak védekezni. Ezért nagyon érdekes, sőt fontos is a belügyminiszternek Pécs sz. kir. város közigazgatási bizottságához intézett rendelete, melyben kimondotta, hogy a város egész területén a fenyő-karácsonyfák eladása és vétele csak azon feltétel alatt legyen eszközölhető, hogy az eladó az eladni szándékolt fenyő karácsonyfák jogos szerzését a községi előljárással által láttaozott bizonyítványával igazolja. Ezt a rendszabályt bármely város vagy község mint rendőrhatalóság Pécs város példájára életbeléptetheti s mint-hogy tudvalevő, hogy a fenyőfa nemsokára gyönyörű és fölöttebb hasznos, de nagyon drága ültetvény is, nagyon kívánatos volna, hogy ha az összes városok és községek követnék Pécs példáját.

— **(Bevallott hármás gyilkosság.)** Straszburgban régi gyilkosságnak jöttek nyomára. Egy Schaffer nevű Elzaszból származott erdész, a ki nemrég Seine-Inférieure francia departementben halt meg, halála előtt a következő vallomást tette: 1870. év augusztus 8-ikáig francia erdész gyanánt volt alkalmazásban Bitsben. Az időtájt kezdődött a kis erőd ostromzárólása, mely alkalommal bajor katonák néhány darab marhát loptak el tőle a mezőről. E miatt feldühödve, megesküdött, hogy boszut áll az idegeneken. Szerencsétlenségére még aznap egy bajor tisztet szállásoltak be hozzá két közlegénynyel. Éjjel, a midőn a katonák fáradtságtól kimerülve mélyen aludtak, a vadász vadászkesével kezében ágyukhoz lopódzott és elvágta torkukat. A három

holttestet pincéjében ásta el. Másnap Belfortba menekült, hová nemsokára utána ment családja is. A meggyilkolt katonák csontvázai, a már kimult gyilkos erdész állítása szerint, még most is feltalálhatók az erdészlak pincéjében.

— **(Véres verekedés Dunaföldváron.)** Örökösen hadi lábón állanak a dunaföldvári alszegi és felszegi legények egymással és keresve-keresik az alkalmat, hogy összecsap hassanak. Az erős gyűlölet régi eredetű s ez apáról-fiura száll. A napokban ezek az ellenségek egy este olyan verekedést rögtönöztek az utcán, melynek két áldozata is van. Az egyik *Széles István*, a másik pedig *Györki Ferenc*, a kiket véres fővel vittek haza a csataterrről. A csendőrség a verekedő legényeket már följelentette a bíróságnak s tőlük 18 drb. botot, 2 kapát, 2 kést és egy revolvert kobozott el, a melyek mint bűnjelek fognak szerepelni.

— **(Zsarolás.)** *Zemplényi Istvánné*, paksi lakosnő szolgálatában állott *Szücs Lajos* c. eléd, a ki a napokban erőszakkal behatolt Zemplényiné és *Vigyázó Ignácné* házába, hogy tőlük fenyegetés között pénzt zsaroljon ki. A felbőszült ember ugyanis megöléssel fenyegette a védtelen uri nőt, ha neki rögtön a család könyvét és 100 frtot nem adnak. A csendőrség *Szücs Lajost* letartóztatta, mivel alapos volt a gyanu, hogy fenyegetőzését beváltja.

— **(Feltört préház.)** Kiszalud községben *Kocsis Román*, ottani lakos préházát feltörték s onnan elvittek egy szénkénegező fecskendőt, no meg egy csomó élelmiszert és különféle házieszközt. Hogy a tettesek kik voltak, eddig még nem tudják.

— **(Sikkasztó cigány.)** Ilyen is akad már. Azonban mivel a cigányra nem biznak pénzt, legfeljebb megtoltozni való üstöt, ez a mi cigányunk se pénzt sikkasztott. Elsikkasztotta *Deutsch Dömötörné* által neki megjavítás végett átadott üstöt. Történt pedig az eset *Karancson*, hová *Kerpác Rádó*, baáni illetőségű üstfoltozó cigány átment munkát keresni. Talált is, de úgy látszik, oly szépen sikerült megfoltoznia az üstöt, hogy beleszeretett és mint a sajátját eladta valakinek és a pénzt természetesen elitta. A sikkasztó cigányt feljelentették a bíróságnak.

— **(Hímen.)** *Wohl Károly*, államvasuti hivatalnok eljegyezte *Spitzer Ellát* Dombóvárót.

— **(Az özvegy kára.)** *Kajdacson* özvegy *Récsei Jánosné* lakásába, mig ő napi munkája után járt, betörték s elvittek onnan több ruhaneműt, egy női órát és egypár fülbevalót. A káros mikor hazatért és lakását kifosztva találta, sietett feljelenteni az esetet, mire a nyomozást megindították. És nemsokára meg is került a tettes egy *Tóth József* nevű napszámos személyében, kinél az ellopott tárgyakat megtalálták. Most a bíróság vegez vele.

— **(Ellopott disztárgyak.)** *Krauser János*, kaposvári lakostól a napokban elloptak különféle disztárgyakat, köztük egy tíz forintos chinaezüst tálcát. A dombóvári vasuti állomáson éppen akkor tartóztattak le két utast, mikor azok Budapest felé utazni s akartak meg; is találták náluk az ellopott disztárgyakat. Azok azonban azt állítják, hogy előttük ismeretlen egyéntől vették a tárgyakat. Most ez irányban folyik tovább a nyomozás.

— **(Olvasóink)** figyelmét felhívjuk özv. *Caflisch* K.-né Király-utcai cukrász üzletére, hol nagy választékban kaphatók kitűnő minőségű cukorkák, thea-sütemények és karácsonyfa díszítések.

— **(Katonai hírek.)** A honvéd állatorvosi tisztviselők tartalékában tartalékos állatorvosokká kineveztettek *Friedländer* Lajos és *Lacher* József, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli egyévi önkéntes állatgyógyászok.

— **(Halálosítás.)** Özv. *Notter* Jánosné, *Viver* Erzsébet, f. hó 19-én nyolcvankét éves korában elhunyt. Temetése f. hó 21-én délután 3 órakor lesz a Batthyányi-u. 7. számú gyászházból a budaikülvárosi temetőbe. Az elhunytat 3 gyermekén kívül számos unokája és kiterjedt rokonsága gyászolja.

— **(A zenekedvelők hangversenye.)** A Pécsi Zenekedvelők Egyesülete tegnap este igen szépen sikerült hangversenyt rendezett a Vigadóban, melylyel csak újlag bebizonyította az egyesület életrevalóságát és azt, hogy Pécs méltán megérdemli a zeneváros elnevezését. A hangversenyt *Oszvald* Ferenc, *Hoff* Richárd és *Zoller* Nándor kezdték meg, kik *Bethoven* egyik vonós trióját adták elő s teljesen érvényre juttatták a remek zenei alkotás minden szépségét. Dr. *Benediktné* Ilona lépett ezután a pódiumra, ki ez alkalommal először szerepelt a zenekedvelők egyesületének hangversenyén. Dr. *Benediktné* Ilona *Ruh* Ernő zongorakiséréte mellett néhány remek *Mozart*, *Becker* és *Franz*-féle műdal énekelt el, melyekért a megjelent szépszámú közön-

ség lelkes tapsal jutalmazta. *Füredi* Sándor, a Pécssett megtelepedett ifju hegedű-virtuóz töltötte be a műsor harmadik számát. *Hoff* Richárdnak nagy tudásra valló zenekiséréte mellett *Wieniawsky* Polonaisát és *Seresate* cigánydalait játszotta el oly művésziiesen, hogy bátran merjük állítani, hogy az ő hegedűjátéka képezte a tegnapi hangverseny fénypontját. Valóságos szerencse a mi zenevárosunkra, hogy *Füredi* Sándor, ez a nagytehetségű és fényes zene-technikai képzettséggel ellátott fiatal hegedűművész nálunk telepedett le. Majd az egyesület zenekarának hangversenye következett. A zenekar, melyben *Zsolnay* és *Apor* kisasszonyok is közreműködtek, *Grieg* norvég zeneszerző két műdalát és *Meyer* »Rococo Serenad«-ját játszotta el precíz és pompás előadásban, melyért zajos tapsot arattak derék kamara-zenészeink. Ez volt a hangverseny utolsó száma, mely után egy kellemesen eltöltött s igazi műélvezettel teli est emlékével hagyta el közönségünk a Vigadó termeit.

— **(Nagy lopás.)** Szabadszentkirály községben *Beke* Vince ottani lakos házába betörték s onnan a szekrényből ruhákat és félszáz forintot elloptak. A betörőket még eddig nem találták meg.

— **(Norvég zászló Pécssett.)** Ismeretes a norvégoknak az a törekvése, hogy zászlójukból a svédekkel való unió jelét onnét eltávolítani óhajtják. Nagy harc közepette törvényt is hoztak reá, e törvény királyi szentesítést nem nyert. A norvég alkotmány ugyanis azt mondja, ha egy törvényjavaslatot kétszeri

elfogadás után sem szentesít a király, akkor az a harmadszori elfogadás után szentesítés nélkül is törvénynyé válik, II. Oszkár király svéd érzelmű lévén, miért is nem akarta, hogy a norvég nemzeti zászlóból az unió jele eltűnjék. A norvégok nem engedtek. Folyó évi december hó 15-én lépett életbe az új zászlótörvény, a mely szerint a norvég zászlóból az unió jelvénye eltűnt. Hogy a magyarokat megnyire megszerették a Krisztiániában f. é. augusztus havában tartott interparlamentáris konferencia alkalmából a norvégok, annak bizonyosságául szolgál a következő kedves figyelem: *John Lund* a norvég felsőház elnökétől ma egy hosszabb és barátságos levél érkezett *Rónaky* Kálmán dr. Baranyavármegye ülnökéhez, a ki szintén ott volt a fenti konferencia alkalmával. E levélben többi között megköszöni azt a gratulációt, a melyet *Rónaky* Lund leánya eljegyzése alkalmával küldött és egyúttal a levélhez mellékelte egy új norvég zászlót. A zászló nehéz selyemből van készítve a legnagyobb finomsággal: piros alapon fehérszegélyezett kékkereszt betéttel, mely bizonyára az ott eltöltött kedves napok emlékéül fog szolgálni attól a nemzettől, melynek sorsa a magyarokéhoz annyira hasonlít.

— **(Utóállítás.)** A katonai rendes utóállító bizottság ma reggel 8 órakor utóállítást tartott a Scholz-féle sörházban. Az utóállításon megjelentek: a vármegye részéről *Vadnai* Jenő II-od aljegyző mint helyettes polgári elnök és *Trixler* Rudolf dr. járásorvos. A közöshadsereg részéről *Duralia* őrnagy

Azután mosolygott és elhallgatott. Ha tudnád, mily borzasztóan kellett magamat leküzdeni, hogy ne rohanjak rá és ne fojtsam meg. Nem tettem semmit, nehogy téged még jobban a beszédbe keverjelek. *Zoller*nek nem volt szabad még csak gondolni sem arra, hogy én attól tartok: te . . . és az az orosz nő . . . végül egy személy lesz. Bocsáss meg . . . *Gertrud* . . . én tudom, hogy az nem is lehet . . . de . . . *Gertrud*, mivel ugyis magad jöttél ide . . . ne haragudj, nyugtass meg . . . ki volt az az orosz nő, a ki *Losonczy*nak a Vágy-hoz modellt állott?

Még most is hazudhatott volna, most is elbolondíthatta volna, ha még ereje lett volna hozzá. De nem volt. A szerelem meghalt benne; az a képesség, hogy a boldogságot még érezhette volna, meghalt; a szégyen is meghalt; az egyedüli, ami számára az életet érezhetővé teszi, az a vágy, hogy a nehéz terhet, a melyet oly kínosan vonszol, ledobja magáról.

És le is dobja . . .

— Az nem volt orosz nő, *Bill* — mondja — az a leány, a ki *Losonczy*nak a Vágyhoz modellt állt, az a leány, a kit ő a *Fauszt*-ról hazakisért — én voltam!

Bill egy pillanatig mozdulatlanul állott és nyugtalan, kétségbeesett pillantásokkal nézett körül. Akkor egy székre hanyatlott és rekedt, alig hallható kiáltással arcát a kezébe temette.

Gertrud nem nézett rá, hanem egyenesen a kijáró ajtó felé indult. Azután karján annak nehéz, hideg kezét érezte, — utána sietett és visszatartotta.

jött hang. Utoljára szemeit erősen *Lydiára* szegezte, azután elment.

— Különös! — mormogta *Anna Mária*. — Láttad azt a pillantást, a melyet *Gertrud* rád vetett? Előtem szokatlan volt, — roppant szokatlan. Attól tartok, ez a lány megőrül. Egész nap olyan rendkívüli a viselkedése. Különös, igazán különös.

HATVANADIK FEJEZET.

Mikor *Gertrud* *Bill* szobájának ajtajához ért, hirtelen, izgatottan kopogott. Először nem kapott választ. A második kopogtatásra *Bill* kurtán azt kérdezte:

— Ki az?

— Én, — kiáltotta.

Bill felnyitotta az ajtót.

— Mit akarsz?

Gertrud azt várta, hogy a szava kemény, a tekintete fenyegető lesz. De a szeme merev s a hangja csak rekedt volt.

Gertrud megijedt, — észrevette, hogy *Bill* még mindig nem tud mindent, nem hisz mindent, — hogy még mindig reméli, hogy neki még mindig meg kell valamit ölni benne.

De tovább nem tarthatott. A feszült izgatottságot nem állta tovább, — mindennek tisztán kell közöttük állania.

— Mi történt *Bill*?

— Semmi, csak boszankodtam, felelte s összeráncolt homlokát és szemeit a földre szegezte.

— Ugy, csak boszankodtal?

és Scholz ezredorvos. A honvédség részéről Horváth őrnagy és Bende ezredorvos. Huszkeresetképtelen apa jelentkezett, kik közül tizenháromtalálta a bizottság keresetképtelennek, továbbá két fősorozást elmulasztott ujac, kik mindketten beváltak katonának.

— (Megégett pajta.) Görcsöny községben tegnap este kigyuladt Szabó Nagy József ottani gazda udvarán egy pajta, mely hamuvá égett. Hogy mi okozta a tüzet, azt a megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— (Kiverték a házából.) Durek Markó és Rouver György dombóvári munkások betértek Reiczi György dombóvári lakos házába. Gorombán viselték magukat és ezért a házigazda kiverte őket. De csakhamar visszatértek és Reiczit alaposan elverték, kidobták a házából, összetörték minden butorát, ablakait. Most magánlaksértés és súlyos testisértés büntette miatt följelentették a kir. törvényszéknél a lármás vendégeket.

— (Meglepott kereskedő.) Hegyes és Vizsoly puszták között Király István faddi lakos rálesett Sáfár József kereskedő kocsi-jára és arról az éj sötét leple alatt sok szövetet, kendőket és ágyterítőt lopott mintegy 200 forint értékben. A csendőrség a tettest csakhamar kinyomozta és nála házkutatást tartott, mely alkalommal előkerült a lopásból származott 3 drb. ágyterítő. A többi azonban nem tudta előadni, mivel eladogatta ismerőseinek, akik ellen orgazdaság miatt tett a csendőrség följelentést.

— (Az ötödik év.) A »Pécsi Figyelő« jelenlegi alakjában f. hó közepén lépett az ötödik esztendőbe. Ezelőtt négy évvel, 1895. december 15-én, vette fel lapunk jelenlegi alakját és beosztását s most, hogy már az ötödik esztendőt járjuk, közönségünk pártfogásában megerősödve, a jól végzett munka tudatával s a jövőbe vetett bizalommal tesszük ezt. Az ötödik év elején érdekesnek találjuk, ha közöljük lapunknak könyvalakban ez idő alatt megjelent regényeit, melyek a következők:

1. *Nők vesszedelme*, francia regény. Irta Audeval Hippolite.
2. *Saul szerelmei*. Eredeti regény. Irta Honthy István.
3. *Mikes Kelemen*. Történeti regény. Irta Kende Viktor.
4. *Szent Cecilia*. Olasz regény.
5. *Gyásznapok*. Regény a kurucvilágból. Irta Kende Viktor.
6. *Egy asszony története*. Eredeti regény. Irta Honthy István.
7. *A bűn ösvényén*. Francia regény. Irta Fortuné de Boisgobey.
8. *A kinek nincs szíve*. Német regény. Irta Heigel Károly.
9. *Az újabb magyar irodalom*. Tanulmány. Irta Róna Béla.
10. *Bocskoros nemesék*. Eredeti regény. Irta Tihanyi Károly.
11. *Török világ*. Kétszáz év előtti historia. Irta Tarnai Károly.
12. *Kernow*. Orosz regény. Irta Egbert W.
13. *Nőkről a nőknek*. Tanulmány. Irta Stella.
14. *Gyermek-házasság*. Angol regény.
15. *A király-tigris*. Olasz regény. Irta Giovanni Verga.

16. *Mária*. A szerelem könyve. Irta Peter Nansen.

17. *Komanoff gróf*. Orosz regény. Irta I. Janine.

18. *Szent Heléna grófja*. Francia regény. Fordította Krámer Elemér.

19. *Becsületes asszony*. Eredeti regény. Irta Meszlényi Antal.

20. *Egy agglégény naplójából*. Eredeti regény. Irta Tiborc Ágost.

21. *Catilina titka*. Regény. Irta Conscience Henrik.

22. *Megvetett szerelem*. Angol regény. Fordította Krámer Elemér.

23. *A jövő századból*. Német regény.

24. *Néma szerelem*. Irta Musäus. Fordította Szakács Béla.

25. *Merész játék*. Amerikai detektív-regény. Irta Lavrence Linch.

26. *A falu reménye*. Svéd elbeszélés. Irta Björnsterne Björnson. Fordította Horkai Elemér.

27. *Hasatérés*. Irta Ossip Schubin.

Ime tehát négy év alatt huszonhét kötet regényt adott lapunk előfizetőinek, a mi egész kis könyvtárt tesz ki.

És e gyakorlatunktól a jövőben sem térünk el. Most folyó regényünk befejezése után, karácsonyi ünnepi számunkban Bogyó Alajostól, a pécsiek kedvelt Bogyó bácsijától kezdünk közölni egy történeti elbeszélést *Istenítélet* címen, mely érdekes reflexiókat tartalmaz a szabadságharc és az azután következő elnyomatás koráról. Az újévben pedig egy *eredeti magyar társadalmi regényt* közlünk.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

— Csak boszankodtam, — ismételte — de annyira hogy azt hittem, rögtön végem lesz.

Izgatottan rángatta ingén a gallért és kikerülte Gertrud pillantását.

Kinos csend következett. Azután mély lélekzetet véve, Gertrud újra megszólalt:

— Mi miatt?

Izgatottan, nyugtalanul törölte le homlokát.

— Nem mondhatom meg neked — mormogta — nagyon csunya dolog.

— Le akartam küzdeni — folytatta — azért siettem el oly nagyon, pedig úgy kellett volna, hogy ura maradjak magamnak. De én nem vagyok szokva a civilizációhoz.

Ezután hirtelen mind a két kezét a homlokára csapva így kiáltott:

— Nagy Isten! Ha az igaz lenne. De hiszen nem is lehet igaz!

— Micsoda?

— Igazán tudni akarod?

Gertrud annyira reszketett, hogy alig tudott a lábán állani. Kezét egy karosszékre tette s úgy támaszkodott. Bill mély lélekzetet vett s azután roppant fáradtan ösztörtörve így kezdte:

— Zollernél voltam, hogy Lindenheim megvétele miatt beszéljek vele. Mikor már körülbelül rendben voltunk, azt mondta: »Nos, ne sajnáljon most egy percet képtáramra, egy Losoncy van benne, igen, egy Losoncy-kép, a »Vágy«, a melyről annyit beszéltek.« A kép elé vezetett. Ott a kép előtt megállott a vér ereimben, mert

a kép te voltál és még se te. Egy leányt ábrázol a kép, a karja csupasz, a nyak mezitelen, egy ruhában...

Az arcán oly érzelm kifejezése volt, a melyről te sohase álmodtál, — a »Vágy« — igen, de egy olyan nő vágya, a kiknek természete belsejében fel van forgatva, le akartam tépni a képet a falról és lábbal taposni, különösen a mikor Zoller hozzám fordult és azt kérdezte: »Nem veszi észre az érdekes hasonlatosságot ezen pazar mű és az ön menyasszonya között? Kevéssel azelőtt, hogy Losonczy a Vágy-at festette, Gertrud kisasszonyt az ő műtermében találtam, szinte azt hiszem, ő inspirálta Losonczyt erre a képre. Igazán, büszke lehet rá a kisasszony!« Egész ártatlan arccal mondta ezt — a gazember! Büszke lehet... büszke... szerettem volna, ha a föld alá süllyedhetnék. De utánunk jött a felesége, — az asszonyok, úgy látszik, másképp gondolkodnak, mint én, szegény filiszter, mert Zollerné, a ki nyilván hallott róla, hogy Zoller megkérte egyszer a kezdet és azért féltékeny volt rád, nem tudta ráhagyni, hogy te egy híres festőt a legnagyobb alkotásához megihless, azt mondta: »Eh, erről szó se lehet, a hasonlatosság csak véletlen lehet. Párisban mindenki tudta, hogy Losonczy tanítványai közül melyik állott modellt ehhez a képhez, egy ur megmutatta nekem őt az operában. Az igazán nagyon szép volt. Losonczy mellett ült, ép Fausztot adták, azt mondták nekem, hogy a leány orosz és köztudomásúan a maitresse Losonczynak. Glimm kisasszonyhoz, a kit csak egyszer, futólagosan, rossz világításnál láttam, határozottan hasonlított...« tette hozzá. Zoller, a ki mellette állott, azt mormogta: »Ugy — tehát egy orosz nő.«

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1899. december 20. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = mm. 76.5 (emelk).
Hőmérsék = 7.4 °C

> maximuma: 1.0 °C
> minimuma: 6.0 °C

Párhuzamos: 2.1 mm.

Relatív nedvesség: 83%

Felhőzet: 10¹ Cirr — Str.

Szélirány s erő: E. 3.

Csapadék 24 órai:

Hó — 7 cm.

Borus, hideg, szeles, idő várható.

Dr. Csizer.

Művészet, irodalom.

○ **Rigoletto.** Tegnap este láttuk Tiszay társulatától Verdi bájoszenéjű operáját, Rigolettot másodszer. Az előadás most még jobban sikerült, *Szekula Sárka* és *Mezei*, Gildát és Rigolettot most még nagyobb művészi tökélyvel alakították. A színház csak felig töltötte meg a publikum; a kik még nem látták, sajnálhatják, hogy ezt a minden tekintetben kitűnően sikerült operai előadást elmulasztották meghallgatni. *Kozma*, *Tiszay*, *Tibor Lóri* remek előadást nyújtottak és az összes szereplőket csak újabb dicséret illeti. Azt mondják sokan, hogy a vidéken nem lehet tökéletes opera-előadást produkálni, de Tiszay társulatára ez a mondás nem áll. Tiszayék igenis tudnak a vidéken is egy operát művészi színvonalra emelni. (Np.)

○ **Sándor Mátyás.** Verne Gyula munkáinak magyar kiadásában most kerültek ki a 148—153. sz. füzetek a Franklin-Társulattól. Egy bennünket közelebről érdeklő regénynek, a Sándor Mátyás-nak befejező részét tartalmazzák e füzetek. Egy-egy füzet ára 20 kr. Az egyes regények külön-külön is kaphatók, de megszerezhetők több füzetekre való előfizetéssel is a kiadónál (Büdapest, IV., Egyetem-utca 4.) és minden hazai könyvkereskedésben.

○ **Karácsonyfára való** Az En Ujságom, a legszebb, legkedvesebb gyermeklap. Szerkesztője Pósa bácsi, a kit a legjelesebb magyar írók támogatnak ennek a kedves ujságnak a megírásában. — Negyedévre csak egy forint, tehát olcsóbb is, mint a sok törékeny játék, csecsebecse. Megrendelések postautalványon Az En Ujságom kiadóhivatalához Budapest, Andrassy-ut 10. sz. intézendők.

Folyó sz. 83. Idénybérlet 83. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1899. december 21-én.

Strogoff Mihály utazása Moszkvától Irkuckig.

Nagy látványosság 10 képben. Irta Verne Gyula.

SZEMÉLYEK:

Cár	Bátosi	Blant	Sarlay
Nagyherceg	De li	Zsolivé	Németh
Strogoff	Könyves	Vaszili	Nádas
Mártha	Veszpréminé	Sangaria	Jeszenszky
Nadia	Hadrik	Ogareff	Sebestyén

Péntek, dec. hó 22-én

Görög rabszolga.**Törvénykezés.**

§ **Vállon szurta.** Súlyos testi sértés büntetével vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt ifj. Kovács János somogyi lakos. Szeptember 25-én történt, hogy a somogyi korcsmában régi haragosával Kiss Mihályval összeszólalkozott. Kiss, hogy elkerülje a veszekedést, kiment a korcsmából és az uton

áldogált barátaival. A mint beszélgettek, Kovács utána ment, észrevétlenül megkerülte és hátulról orozva, egy bicskával bal vállon szurta. Kiss Mihály 3 hétig feküdt betegen. Súlyos testi sértés büntette címén, ifj. Kovács Jánost a törvényszék ma 9 havi börtönre és 27 frt 30 kr. gyógykezelési költség megtérítésére ítélte. A vádlottat Németh Gyula ügyvéd védte és fele nevében megfeleltette az ítéletet. Az ügyész is felebbezést jelentett be.

§ **Veszélyes éjjeli őr.** Annak idején nagy port vert fel Graf József görceönyi tanító esete, melyről mi is megemlékeztünk. Julius 16-án Csike János fuvarossal Bodonyból hazafelé ment, de Kisdéren megállt, hogy megtudja, vajjon tanítói járadékát beszédtek-e. A kocssal beszállt a kisdéri korcsmába, hol Potáncz Antal és Bagó József előjárókkal beszélt a tanítói járadékok beszédése felől. Ekkor bejött a korcsmába vádlott, Vicze János éjjeli őr is, hogy megnézze vajjon a korcsmában nem lármáznak-e. Vicze régi haragos volt a tanítónak, a ki 3 frt 40 kr. tanítói járadékoságot végrehajtott rajta. Megkinálták az éjjeli ört borral, de visszautasította. Vicze megnézte, hogy ki hol ül, azután kiment. A tanító félt, hogy Vicze boszúból meg fogja löni és kérte Potáncz Antalt, hogy nézze meg Vicze fegyverét meg van-e töltve. Potáncz felajánlotta a tanítónak a helycserét, azután kiment és elkérte Viczétől a puskát. Vicze levette a válláról, szíjon tartotta, de nem adta oda. Ekkor kiment Csike János is s békére intette az éjjeli ört, de vesztére, mert Vicze hasbaszurta úgy hogy a szurony hátul jött ki a testéből. A szerencsétlen ember összerogyott és csak nagynehezen tudták az életnek megmenteni. Vicét a kir. törvényszék súlyos testi sértés büntette címén két év és hat havi börtönnel sújtotta. Ugy a vádlott, mint terhére az ügyész felebbeztek.

Tanügy.

)(**Tanítóválasztások.** Müller Boldizsar, baranyavári tanítót Hercegszöllösrre, Szulló József, farkasgyepüi (Veszprém megye) tanítót Albertfalura, Uszatinszky Leona, somogy-szt. lászói tanítónőt Szt.-Istvánra, Kovács Hermin, szebényi tanítónőt Dárdára és Muttos Antal, darázi tanítót Vörösmartra választották meg tanítóknak, illetve tanítónőkké.

)(**A karácsonyi szünidő.** A m. királyi vallás és közoktatásügyi miniszternek 70.680/97 számú rendelete folytán a pécsi községi elemi és a pécsi polgári leányiskolában a karácsonyi szünidő december hó 24-étől 1900. évi január hó 2-ig tart. A karácsonyi értesítőket f. hó 23-án osztják szét a tanulók között.

)(**Járvány.** Pakson — mint levelezőnk írja — a nagy mértékben fellépett kanyaró járvány még mindig erősen tartja magát; az óvodák ezért továbbra is zárva maradnak. Érdekes, hogy az iskolákban az egész járvány alatt folytak a tanítások.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Oláh József volt, a

ki nem akarja a kvótával Ausztriát szolgálni. Kossuth Ferenc határozati javaslatát pártolja.

Apponyi Albert beszélt ezután. Nagy mozgás közepette mentegette álláspontját. A mai állapotról csak két kivezető ut van: vagy a kiegyezés, vagy az önálló vámterület. De az utóbbi most nagy rázkódással jár. Állítja, hogy Széll Kálmán alatt javulás történt. Huszonöt éve mindig a hatvanhetes törvényekben lefektetett közjognak korrekt, lojális magyarázata és alkalmazása volt a célja. Most minden programja a megvalósulás előtt áll, kivéve a kvótát, mely incidentális. Szabad-e ezért egész programját feláldozni?

— Hát a leköszönés? — kiáltanak közbe.

Apponyi: Az ma egyenlő volna a szökéssel. Nem térhetett ki a kvóta megszavazás elöl. A javaslatot elfogadja.

Gyöngye éljenzés követte a beszédét.

Fáy István visszautasítja beszédében Rakovszky István vádját, hogy a függetlenségi sárral dobálnak. Pártolja Kossuth Ferenc javaslatát.

Visontai Soma beszédében Polónyi Géza javaslatát pártolja.

Sturmann György volt az utolsó szónok, ki Kossuth Ferenc határozati javaslatát pártolta.

Major Ferenc interpellált ezután, hogy a konzuli iskolákban nem tanítják a magyar nyelvet.

TÁVIRATOK.

— **A kvóta inog.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hír szerint a rejkszráthot holnap feloszlatják, a magyar országgyűlést elnapolják és a kvótát levelezik a napirendről.

— **Ki lesz az új osztrák miniszterelnök?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bukóban levő Clary gróf osztrák miniszterelnök utódjává ma Wittek vasutügyi minisztert emlegetik.

— **Új választások kilátásában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján ma az hírlett, hogy tavasszal új képviselőválasztások lesznek.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. december 20.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők: Buza, készáru 7.93; határidőre 8.63. — Tengeri: 5.08. — Rozs: 6.47. — Zab: 4.98.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 369.20. — Magyar hitelrészvény: 371.00 — Államvasut: 319.50.

Szerkesztői üzenetek.

G. R. (Szigetvár.) Azt a lapot mi sohase látjuk. A jelzett tárca különben nálunk csakugyan megjelent.

— **Jókedvű Micike.** Uraságod sok mindenre kíváncsi. Ne írjuk meg mindjárt az angol-boér háborúdi szójátékait is, angol, boér és magyar kiejtéssel?

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

